

Prazvláštní 2012

aneb

... to je divný, to je divný...

Prazvláštní

27. - 30.9.

Sraz je ve vlaku na ... Tak ne. Sraz je na hradě Krakovec. Změna za změnou? Ano. Zdá se, že i tato výprava bude s to dostat svému názvu.

Změny byly vyvolány zejména tím, že původně Šnek vymyslel cosi silně na západ. Pro nás z metropole poněkud kostrbaté kvůli vzdálenosti a 240ti korunami za vlak na osobu. Ale pořád to bylo skousnutelné. Pak napsal Michal, že ani on, ani Katka nejedou, protože je zima. K tom Lenka ohlásila, že se musí v sobotu vrátit a na závěr napsal Standa, že z rodinných důvodů nejede. A díky tomu všemu se několikrát změnila trasa. Nejdříve z toho, co vymyslel Šnek na kompromis s odjezdem Lenky ze Stříbra, a když odřekl Standa, nebyl důvod jet z Prahy tak daleko. Takže koncová trasa... Vlastně není. Je jen sraz na hradě Krakovec. Časově podle toho, jak tam kdo dojede. Nocleh bude tam.

A teď vzhůru na cestu.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	2688	0	0	24

Z Vršovic odjždíme krátce po šesté hodině a máme naměřeno přes dva kopce na Masarykovo nádraží. Neděje se nic mimořádného a tak po zdolání velmi prudkého stoupání v ulici Francouzská jsme příjemným klesáním sjeli na Vinohradskou a protože se to tam podobalo parkovišti, najeli jsme na chodník a hladce jeli dolů. A už to vypadalo, že dojedeme na Magistrálu a u Bulhara zase sjedeme, když kde se vzali, tu se vzali dva policajti. Neviděli nás a tak jsme, vlastně záměrně, odbočili doprava a po další odbočce se ocitli v ulici Italská. A to je ten druhý kopec. Ale nijak zvlášť nakloněný. A tak jsme jej zdolali a pak dali sjezd. Vyjeli jsme U Bulhara. Akorát z druhé strany. A protože i tady auta stojí, naštěstí inteligentně, všechna je předjždíme, projždíme křižovatku a zatáčíme na nádraží. Tady se neděje nic zvláštního. Koupili jsme jízdenku, počkali na spoj do Rakovníka, naložili kola, nastoupili a nechali se vézt...

Rakovník. Vystoupili jsme a během několika minut úplně osířeli. Nastrojili jsme kola a vydali se do tmy. Vede nás navigace a jak si to tu tak matně pamatuju, asi ví co dělá. Vyjeli jsme z města. Všude je klid, tma a ticho. Měsíc je těsně před úplňkem a tak září a osvětluje všechno kolem. Nebýt poruchy přední brzdy, prohlásil bych, že se jede skvěle. V jednu chvíli jsem prohlásil, že je odpočinková pauza. Ne proto, že by byla nutná, ale proto, že jsem zachytil ticho. Plné a málem hmatatelné. A chtěl jsem si ho užít a upozornit na něj Lenku. Chvilí jsme stáli a poslouchali. Pak nám to zkazilo letadlo. No nic, popojedem.

A tak jsme jeli vlahou nocí, proti studenému větru a tu a tam páru kapek padajících z oblohy. A je to tu, vesnice Krakovec. A v ní hospůdka, v hospůdce Šnek... a výčepák. No to je teda návštěvnost. Sice dneska skončila třítydenní prohibice, takže nalejvat se smí, ale není co. A tak jsme se přivítali a během hodiny a kousku rozebrali celosvětové dění a to i s výčepákem. Lenka začala usínat.

Dig.

Jasně... ještě mám časový posun z Číny a někteří si to vůbec neuvědomují...

Leg.

Aha, chce to popojet pod hrad a zalézt.

Provedli jsme. Jenom při stavbě nocležiště trochu sprchlo. A pak jsme se ještě slezli u nás, popili plecháčky, pojedli tyčinky, probrali zbytek témat a konec.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Krakovec	41	2707	19	11,7	17 - 8

Ráno 28.9. pátek

Probudil mě zatoulaný pták. Takové to opeřené, létající a hrozně nahlas pípající stvoření. To jen tak pro upřesnění. Zatoulal se k nám do doupěte. Chvilí poletoval, zkoušel se usadit na různé součásti doupěte, ale pak usoudil, že venku je to lepší a akrobatickým podletem pod okrajem plachty těsně nad zemí zmizel. Hmm, chce se mi za roh, nechce se mi ze spacáku... Klasické ranní dilema. Po nějaké chvíli zvítězil roh. Pak jsem opravil brzdou a začaly ranní činnosti.

Odjždíme v deset.

No, odjždíme. To je silné. Přesněji popošli jsme na hrad.

A absolvovali prohlídku. Lenka pronesla, že pěkné.

A teď teprve jedeme. Bohužel odtud je to na všechny strany do kopce. Vybrali jsme si jako předběžný cíl Šípy. Ne Rychlé, ale vesnici Šípy. No, stoupaní je opravdu dost nahoru.

Hmm. Nic tu není. I když, výhled zpátky na hrad... Tak pojedeme na Královice. Třeba. Anebo, na mapě jsou nějaké jeskyně. Nikdo z nás je nezná. Dobře, pojedeme se tam podívat. Tedy až se Lenka přestane válet. Chápu, že každý máme nějakou tu libůstku, ale chtělo by to jet.

Dig.

Já se neváším, já jsem spadla...

Leg.

Jedeme přes hory a doly, velmi pomalu, cestou sklízíme velmi dobrá jablka, shlédli jsme evropskou, možná i světovou, raritu - pracující cikány. Sklízeli jablka podél silnic. A pak jsou tu Kožlany a v nich hospoda a v ní oběd. A nebyl špatný. Sekaná s bramborovým salátem. Dlužno přiznat, že v kombinaci s polévkou toho bylo opravdu dost. A posezení také dobré, a výbornej štamgast, rejčí do všeho a všech kolem. Po nějaké době to začalo být únavné. Hlášky měl sice dobré, neotřepané, ale bylo jich moc. Kromě panáků neurčitěho, velmi nízkého obsahu alkoholu, nám návštěva tohoto podniku nic nepřinesla. Jo, jasně, zahnali jsme hlad. Jedeme pryč.

Dig.

Štamgast byl pěkně trapný...

Leg.

S plnou důvěrou jsme se vložili do rukou, nebo spíš paměti a obrazovky, mojí navigace. Do teď nás vedla dost dobře. Ale teď začala Michalovatět. Tahá nás po polích a lukách a ostatním terénem. Naštěstí s rozumem. Žádný brutální kopec.

Po nějaké době jsme terén opustili a pokračovali po silnici. A tak zvolna jedeme podzimním odpolednem, a míříme k oněm neznámým jeskyním. Podle jednoho pána, co seděl v obědvačí hospodě jde o součást hradu Krašov. Nějak si tam žádnou díru do země nevybavuju. Ale v mapě ji kreslejí... Je krásně a jedeme hlavně dolů. Ano, hrad je na ostrohu nad řekou, ale musí se k němu dolů. Skončil asfalt a tak pokračujeme terénem stále dolů. Navigace ukazuje, že tady je ta jeskyně. Zastavujeme. Aha, tak ne jeskyně, ale vodopád. Ano, je tu koryto potoka a asi, když je normální stav, voda tu s romantickým

šuměním padá z výšky někam dolů. Teď není slyšet nic a pro nás je to nepřístupné. No nic, pokračujeme k hradu a pohledat jeskyni.

Popojeli jsme a dál to nejde. Zaparkovali jsme a vydali se na prohlídku.

Pěkné, pěkné. Navíc tu Lenka uspořádala striptýz. Striptýz pro chudé...

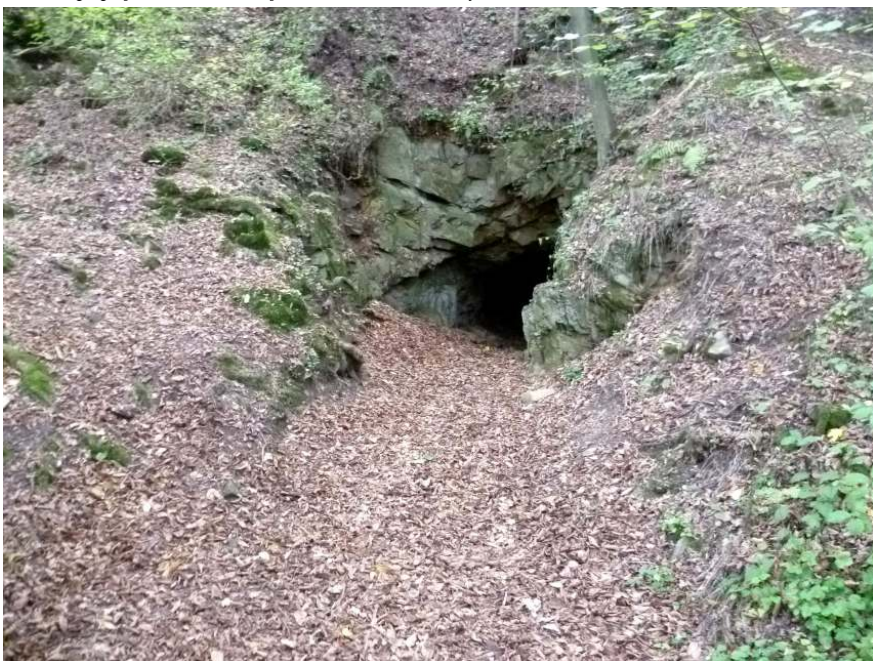

Ale je to tu pěkné, že?

No nic, popojedem. Vraceli jsme se ke kolům, když tu...

Ano! Máme ji! To je ona! Našli jsme ji!

Po prohlídce ale už fakt pojedeme.

Je to dotud nahoru a trénem. Jo, jo, co jsme si sjeli, to si zase vyjedem. Takto tu chodí...

Svítí slunce, není úplné teplo. Míříme do Liblína na večeři. Cestou se kocháme sluncem ozářenou krajinou. Pěkné je to. A je tu kopec dolů a pod ním slíbený lokál. Za pár minut brzdíme u něj. Je otevřená zahrádka. Kupodivu v ní nikdo není. Tedy se to stává výborným útočištěm pro naše kola. Zaparkovali jsme a vešli.

Hned u vchodu je sražených několik stolů a u nich místní. Usadili jsme se u jednoho ze dvou zbývajících a než si nás začala obsluha všimat, zaposlouchali jsme se do hovoru místních. No to zas byly věci. Všem dominoval spor o to, zda čmelák dává žihadlo, nebo kouše. Skončilo to plichtou, protože teď pro roční období, zimu a tmou, žádného čmeláka nelze chytit a podrobit pitvě. Chvilku se zabýváme rozhovorem s obsluhou a objednávatím. Hluk u stolu místních vzrostl. Obsluha odchází s objednávkou a my se znovu zaposloucháváme. Tentokrát mají žihadla rezaví mravenci. Ti z paneláku. Ti přírodní střilejí ze zadečku kyselinu mravenčí až na pět metrů a člověk po zásahu může oslepnout... Nějak si říkám, že by stálo za to, sem poslat Jiřího Krampolu se svým pořadem Nikdo není dokonalý. Tady by se věru dočkal nečekaných odpovědí na jeho otázky...

Přinesli nám jídlo. Při konzumaci se stále dobře bavíme rozhovory přicházejícími od místních. Je tu teplo, sedí se krásně, není kam spěchat, pasivní zábava je v plném proudu. Nevím proč, ale začíná to na mě dělat dojem, že zastánce žihadel si tropí žerty ze všech kolem. A ti si nabíhají jak školáci ze základky...

Lenka vymyslela, že si dáme sladkou tečku. Dotazem u obsluhy zjistila, že uměj palačinky a to rovnou na dva způsoby. S ovocem a se z... Kdepak, ne se zeleninou, ale se zmrzlinou. Objednali jsme oboje. Mezi tím se hovor vedle stočil kamsi k zahrádkaření. Ale to už moc nepobírám, protože k našemu stolu přisedli tři mládenci a bavili se mezi sebou a přes jejich hovor jsem nepobíral tok myšlenek od stolu místních. Kromě toho tu mají v salóňku sraz nějací, kdysi vysokoškoláci, po mnoha letech. To jsou taky zajímavé modely... Ale jsou za odsouvací přepážkou, tak je vidí jen Šnek nedovřenou škvírou a taky se dobře baví.

Dojeli jsme palačinky a nějak se prohloubilo takové podivno v mých vnitřnostech. Pravda, už sem si ho přivezl, ale teď o něm vím zřetelně.

Venku se setmělo a Lenka nás požádala o opuštění lokálu a přejezd někam, kde se budeme oddávat horizontálním polohám. Já za sebe jí rád vyhovím.

Vyrovnali jsme účet, oblékli se do jízdního a vyšli do tmy. Není teplo. Nasedli jsme a vyjíždíme. Do kopce. Jinudy to odtud nejde. Do prudkého kopce. Suneme se tmou a docela bych si chtěl lehnout. Je mi nějak slabě. K tomu vnitřnosti nevědí, co vlastně chtějí. Pustit obsah spodem ani vrchem nechťejí, pořád se o něco perou, už abych byl vodorovně.

Minulo nás několik aut. Jsme vidět velmi dobře, všichni se nám vyhýbají velkým obloukem, vše je v pořádku. Asi po kilometru stoupání už opravdu nemůžu. Shodou okolností je tu odbočka mezi stromy někam vzhůru. Než přijeli ostatní, šel jsem se tam kouknout. A dobrý. Tam je to jediné správné místo pro doupě a Šnekův stan.

A jsou tu. Zavedl jsem je na místo, rozložili jsme kulisy na spaní a pak jsem mě převexloval do polohy ležmo. A... žádná změna. Furt je mi divně. To však nebrání tomu, aby Šnek přišel na návštěvu, abychom dopovídali, co jsme ještě nestihli. Lenka je skoro hned gumová a tak jsme to rozpustili. Dobrou...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Liblín	45,6	2743	35,2	11,2	21 - 4

Ráno 29.9. sobota

Probudili jsme se ve třičtvrtě na deset.

Svítlí slunce, leč teplo vypadá úplně jinak. Četl jsem o něm v Hospodářských novinách. Velmi zvolna snídáme,

balíme a v jedenáct odjíždíme. Včera Lenka volala své kamarádce Renatě, zvané Boženka z Rokycan, že v jednu hodinu budeme v hospodě Na stělnici. Jsme vzdáleni 20 km. Tedy pojedeme zvolna. Opouštíme místo noclehu. Hned po pár záběrech zjišťuji, že

pojede opravdu zvolna. Nějak se mi neudělalo dobře a všechny vnitřnosti protestují nejen proti jakémukoliv pohybu, ale obecně proti úplně všemu.

Jedeme. Formaci vede Lenka. Pohybujeme se rychlostmi mezi 11ti a 20ti kilometry za hodinu. Naštěstí nejsou v cestě nijak závratné kopce, ale i na těch drobných stoupáních mám docela potíže.

Čeští řidiči jsou opravdoví idioti. Před chvilkou jsme se o tom opět přesvědčili. Projeli jsme křižovatku tvaru T. Pozoruhodná je tím, že je na rovině, uprostřed sklizených polí, do dále je vidět. Jsme asi 100 metrů za ní. Zezadu se ozvalo takové jako chroupnutí. A jak jsem navyklý sledovat zvuky, zejména padajících předmětů a obzvlášť odpadávajících částí kol, zvuk mě zaujal. Za pomoci zrcátka jsem v rychlosti přehlížel krátký úsek za námi, až jsem dospěl ke křižovatce. Tam stála v sobě nabořená dvě červená auta. Široko daleko jen my, vzdálení, teď už 150 metrů.... Jak říkám, naprostí dementi...

Jinak je kolem podzimně, ale pěkně. A tak se ploužíme přes kopečky a údolí a za pár desítek minut přijíždíme do Rokycan. Závěr je strhující. Skoro 4 kilometry z kopce. Pravda, trochu jsem vychladl a co hůř opouští mě síly. Sakra, co je špatně! Šnek nás provedl městem a po malém přestupku jsme v hospodě.

Z venku vypadá dobře. Kola se parkují na dvoře. Akorát mě trochu znervózňuje, že tu nikdo, slovy NIKDO není. Dobrá, není moc teplo. I my tedy půjdeme dovnitř. Prošli jsme dveřmi a nikde nikdo. Ani hosti, ani obsluha. Co se tu stalo? Udeřil zde metylalkohol? Je tu zhasnuto, vypnutá pokladna, stoly bez ubrusů... Prostě hospoda duchů. Procházíme interiérem, zkoušíme hlasitým "dobrý den" rozhybat aspoň něco, nebo někoho. Nic. Prošli jsme do osvětlené chodby a zahlédli nápis restaurace. Aha, proto. To předešlé byl letní provoz. To však nic nemění na tom, že kromě vrchního jsme tu pořád sami. Naštěstí je sdílný a dokázal uvolnit stísněnou atmosféru. Lenka zavolala kamarádce Renatě – Boženke a oznámila naši přítomnost. Za nějakou dobu přišla a připojila se k nám. Mezi tím jsem se pokusil silou přebít svůj fatální stav. Dal jsem si Fernet. Tady, navzdory včera skončené prohibici jej mají. Pak byl oběd.

Protože se můj stav nezlepšil, ale ani nezhoršil, dal jsem si dětskou porci řízku a krokety. Mezi tím Lenka a Boženka, co se jmenuje Renata, probíraly nějaké holčičí věci. Když si řekly asi tak úvod, přinesly nám jídlo. Teda chtěl bych vidět zdejší děti. Dětská porce obsahovala řízek přes celý talíř o průměru 40 centimetrů. Nevadí. Pustil jsem se do toho a za přibližně 15 minut zvítězil. Měli to velmi dobré. Zvlášť krokety se jim povedly. Ale udělalo se mi hůř. Hmm, budu muset odjet s Lenkou.

Ještě hodinu a kus jsme seděli a tu a tam se se Šnekem zapojujeme do rozhovoru. Odpoledne příjemně ubíhá. V půl čtvrté nám jede vlak. Zaplatili jsme a rozloučili se s Boženkou – Renatou, nebo jak to je, Šnek nás zavedl na nádraží, koupili jsme jízdenku, rozloučili se se Šnekem. On jede kamsi za kamarády, my domů.

Naložit kola do vlaku nebylo tak jednoduché, jak jsem si myslel. Nějak jsem neměl dost sil na jejich zvedání. Naštěstí mi pomohla paní průvodčí a bylo to. Pak jsme se usadili a vezli se ku Praze. Odtud toho dál moc nevím. Udělalo se mi velmi slabo a usnul jsem.

Probudila mě Lenka kus před Karlštejnem. Pak jsme si až do Prahy povídali a než jsme se otočili, byl tu Vinohradský tunel. Ani vystupování mi neudělalo nejlépe. I to přispělo k rozhodnutí, že nádraží opustíme přes rampu pro nakládání aut na vagóny. A pak na Italskou, Mírák, kde probíhala nějaká demonstrace. A do Vršovic už jen z kopce.

No a to je za nás vše. Tak zas někdy, někde...

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	53,6	2768	25,4	15,2	18

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilmetráž
Příště

Tři prazvláštní...: Šnek, Dig a Lenka

80 km
Zasmušilá

Trasa výpravy

Praha	Čistá	<u>Liblín</u>
Rakovník	Kožlany	Břasy
Krakov	Všehrdy	Osek
<u>Krakovec</u>	Krašov	Rokycany
Šípy	Brodeslavy	Praha

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Standa (Sar), Dig (Dig), Šnek (Šnk), Kachna (Jak), Lenka (Leg), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha

Učenka C. 31908 green@w s.r.o. Restaurace Strelnice Mru 24, Rokycany 337 01 IČO 28961293 DIČ CZ28961293 Tel.		
29.09.2012 15:06 Učtenka: Restaurace (1)-Hlavni Stů 4		
Pocet	Denar	Celkem
0,51 Lodbkovic 12° 0,51		165,00
20x 2 x 33,00 =		0,41 Kofola 0,41
20x 1 x 24,00 =		24,00
4x1 Fernet stock		40,00 =
20x 1 x 40,00 =		40,00
1ks čaj sáček		75,00
20x 2 x 25,00 =		79,00
20x 1 x 79,00 =		139,00
200g Kuresti kasea - riva - slatina		30,00
20x 1 x 139,00 =		119,00
200g Hranolky		45,00
40x 1 x 36,50 =		50,00
150g Petruh peceny na masle		22,00
20x 1 x 119,00 =		29,00
200g Stoupane brandory		35,00
20x 1 x 45,00 =		37,00
10g Prihoatek na vahu		35,00
20x 10 x 5,00 =		37,00 =
1x Lodbkovic 12° 0,31		35,00
20x 1 x 22,00 =		37,00
7g Espresso		35,00
20x 1 x 29,00 =		37,00
20x 1 x 35,00 =		37,00
20x 1 x 35,00 =		37,00
7g Latte Macchiato		37,00
20x 1 x 37,00 =		35,00
1ks Medovnik		35,00
20x 1 x 35,00 =		35,00
Celkem: 924,00 Kč (40,20 EUR)		

Děkujeme za návštěvu

(c) 2006-9 ABX SM WWW.ABX.CZ

České dráhy, a.s.
AF 188307

1154 ČD POP3178 827
 29.9.2012 15:45 121 8921

Úschova během přepravy

Osoby: 2 Třída: KII

České dráhy, a.s.

Platí: od 29.09.12 do vyložení

Jízdné: Kč 60,- (včetně)

Platí v jednom vlaku

Celkem: Kč 60,-
 (Hotové)

České dráhy, a.s.

**Hrad
Krakovec**
starobyly hrad tento
zobudovany Jirou z Roztok
jest ukazkou
goticke architektury

**Hrad
Krakovec**
starobyly hrad tento
zobudovany Jirou z Roztok
na konci 14. veku, jest ukazkou
vrcholne goticke architektury
svedkem

**Hrad
Krakovec**
starobyly hrad tento
zobudovany Jirou z Roztok
na konci 14. veku, jest ukazkou
vrcholne goticke architektury
svedkem Jana z Husi.

* 032646

40 Kč
HRAD KRAKOVEC
NARODNI PAMATKA
D.Č. 0375082833
KRAJ
STRAVA

© Hell's Tour_{club} 2012
Dig & Leg
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.eu